

2
SO 14. 5. 201613.–22. 5. 2016
xx. divadelní
flora theatre
festival olomoucfestivalový
zpravodaj

Zajímají mne různé roviny boje. Zde můžete spatřit fyzický boj, ve kterém je pro mě podstatná jeho nekoordinovanost. Nehledám harmonii ani rovnováhu.

Ingun Bjørnsgaard o choreografii Praeambulum

POZNALI STE TO SPRÁVNE

Len si to predstavte. Sála Moravského divadla, pred začiatkom predstavenia Praeambulum. Hostia usadení na miestach v hľadisku, vo vzduchu slávnostné napätie. Uvítací zatvárajú dvere, šum v hľadisku pomaly ustáva. Ticho. Svetlá sa stiahnu, poprvýkrát na festivale oficiálne odoznie videonelka so Stefanie Reinsperger. Na javisko matne vidno prichádzať dve ženské postavy v slávnostných šatách. Celé divadlo čaká na otvárací príhovor. Stačí už len zasvietť na javisku. Desať sekúnd, dvadsať sekúnd, pol minúty. Nič. Tma a ticho. Slečnám moderátorkám iné neostáva, než začať predčítavať úvodnú reč. Poslepiacky to nie je práve najľahšia disciplína, no slečny statočne čítajú, čo to ide. Boží. Zrazu sa niekto v hľadisku postaví a vysloví prosbu, či by to nešlo aj pri zasvietenom svetle. Aj moderátorky sú za. „Když už jsme se namalovaly,“ volajú z javiska. Ešte chvíľa strpenia a už to svieti! Poznali ste to správne. Začala jubilejná dvadsiata Divadelní Flora Olomouc. A jej úvodný ceremoniál sa rozhodne zapíše do análov.

Pre festivalových poctivcov festival skutočne začal už pred milo rozpačitým ceremoniálom. Na slávnostnej premiére Gogt og ondt alebo Dobro a zlo pražskej performančnej skupiny Kolonie. Skúšanie, ktoré zahájili v nórskom Hammerfeste, sa tvorcom podarilo pretaviť do znepokojujúcej performancie o ľudskej brutalite v 21. storočí. Chcete odporúčenie redakcie? Zájďte na jednu z ďalších repríz na Wurmovke! A ako nástup v zpravodaji exkluzívne ponúkame prvú sondu kritika Martina Macháčka na strane 3.

A ešte jeden tip. Festivalový fotograf Lukáš Horký sa večer v šapitó predstaví tak, ako ho ešte nepoznáme. Ako basák skupiny Downbelow odohrá v šapitó svoj prvý florovský koncert. Bude to však „jenom akusticky“. Inak by vraj padol Konvikt. Šapitó to teda dúfam vydrží. Ešte ho na festivale budeme potrebovať.

Pekný festivalový víkend, priatelia!

Dominika Široká

ROZHOVOR: KOLONIE

2

RECENZE: GODT OG ONDT

3

ROZHOVOR: INGUN BJØRNSGAARD

3

ARCHIV: NA DIVADELNÍ FLOŘE SAMÁ NEJ...

4

pořadatel partner

za podpory

hlavní mediální partner

SO 14. 5.

10:00 ArtUm Centrum
taneční workshop

**Catharina Vehre Gresslien
& Marianne Haugli**

15:30 Divadlo na cucky / Wurmova 7
J. Kozubková – A. Krausová
– J. Křivánková

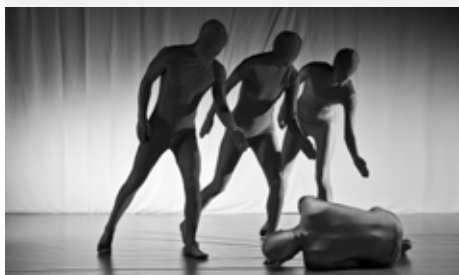
GODT OG ONDT
Kolonie

17:30 Moravské divadlo
Viktor Ullmann

PÁD ANTIKRISTA

Moravské divadlo Olomouc

Brilantní nastudování mnohvrstevnatého metaforického opusu pražského židovsko-německého skladatele a žáka Arnolda Schönberga v režii Jana Antonína Pitínského. Poslední uvedení české operní inscenace sezony 2014/2015 na olomouckém jevišti!

20:30 S-klub
Mia Habib

MONO

Kompani Haugesund

Tyrkysově modrý, strhující komiks odvážené norské choreografky. Politické, kulturní i historické symboly reprodukovány rozličným typem tanečních gest, jež pulsují živým hudebním doprovodem.

21:45 Konvikt / šapitó / koncert
Downbelow

22:45 Konvikt / šapitó
DJ Marc Lusti

KOLONIE

Sdružení Kolonie se zaměřuje na autorickou tvorbu, osciluje mezi fyzickým, hudebním i činoherním divadlem. Ve své práci se zabývá aktuální sociální, kulturní a politickou problematikou. V Godt og ondt vystupují pod režijní supervizí Jana Kačeny tanečnice a performerka Jindřiška Křivánková, herečka Anita Krausová a hudebnice a performerka Jana Kozubková.

DOBRO A ZLO MÁME SCHOVANÉ V KRABICI

Když se nám je po světové premiéře projektu Godt og ondt konečně podařilo odchytit, zpovídali jsme Jindřišku Křivánkovou, Anitu Krausovou a Janu Kozubkovou přímo na místě činu – mezi rozházenými rekvizitami a kaluží vody. Řeč přišla na rezidenci v norském Hammerfestu i opuštění již dosaženého.

Vraťme se na začátek – jak vlastně vzniklo téma a koncept Godt og ondt?

Anita Krausová: Mě napadlo téma násilí a navrhla jsem holkám, jestli bychom se jím nechtěly zabývat.

Jindřiška Křivánková: Pak jsme jely do Norska, kde jsme dostaly rezidenci. Tam jsme téma měsíc prozkoumávaly a zabývaly se jeho různými druhy. Hlavní fokus byl na domácí násilí.

Jana Kozubková: A potom jsme přijely do Olomouce – ještě s Honzou Kačenu, naším panem režisérem – a ten přišel se zajímavým tématem „tři kluci a kladivo“. Týden jsme se pak zaměřovaly na toto.

Anita Krausová: Začaly jsme od konkrétního násilí, které je motivované, a přešly k tomu bezdůvodnému.

V čem byla inspirativní a specifická samotná rezidence?

Jindřiška Křivánková: Specifické to je rozhodně v tom, že jste za severním polárním kruhem. Všude je arktická krajina, led, moře, zima a vítr. V lidech, co tam žijí, cítíte silnou pokoru vůči těmto podmínkám. Mě inspiroval ten kontrast – že jsem v domečku, kde je teplo, mám krásnou zkušebnu, kde můžu zkoušet, kdykoli se mi zachce, kde spolu můžeme trávit čas. Pak ale vyjdete ven a tam je všechno úplně jinak. Funguje to přesně, jak má. Ta příroda je silná.

Jakou cestou jste prošly od vzniku konceptu po dnešní premiéru?

Anita Krausová: Pro nás byla exkluzivní možnost odjet a být soustředěné na jednu věc. To se člověku, který se chce žít divadlem, v Čechách málokdy stane. Zároveň se ale ukázalo, že to není vůbec jednoduché. I proto, že se na projektu poprvé nepodílela naše dvorní režisérka Lucie Ferencová. Pro mě bylo tedy specifické, jak se představení rodilo. I materiál nasbíraný v Norsku jsme nakonec v Olomouci docela opustily. „Opustily“ ale neznamená, že to nebylo důležité; nashromážděný materiál zůstal uvnitř, jen jsme se zaměřily na jiné téma. Důležité bylo, že se k nám přidal režisér Honza. Dal nám nový impuls.

V čem pro vás samotné spočívá rozdíl mezi dobrem a zlem?

Jana Kozubková: Hodně jsme řešily, jestli je vůbec možné zlo bez dobra a naopak. Skoro jsme se hádaly. Já jsem říkala, že zlo bez dobra a dobro bez zla není. Ale Anita řekla, že ne... Asi v tomto se neshodujeme.

Jindřiška Křivánková: Kdybychom měly jít do hloubky, byla by to dlouhá debata. Ale pro dnešní den, zítřek a neděli máme dobro tady v krabici a doufáme, že bude zase vypuštěno do světa a že toho bezdůvodného násilí nebude tolik.

Za rozhovor děkuje Barbora Chovancová

TWO GIRLS ONE CUP, THREE BOYS ONE HAMMER

Jednoduchá matematika s vražedným výsledkem. Režisér „přerývavých scénických živelů“ Jan Kačena s trojicí femmes fatale české divadelní alternativy Janou Kozubkovou, Anitou Krausovou a Jindřiškou Křivánkovou v projektu GODT OG ONDT ohledávají DOBRO A ZLO. Kromě toho, že v inscenaci došlo k symbolickému splynutí některých tvůrčích jednotek volného uskupení Kartel – jednak v zastoupení Jana Kačeny sama za sebe a performerek spojených se skupinou Kolonie, promítal se tam výrazný rys společný pro jejich práce. Ostrý vstup do odvrácené strany lidské psychiky nejenže patří k součástem jejich kontinuálního divadelního výzkumu, ale v mnohém se stává stylotvorným prvkem. Konvenční dramaturgie se podobných intervencí do podvědomí bojí a kouká tam skrze klíčovou díрку. Tu a tam se povrchními pokusy snaží vyvolat soucit s někým lehce vyšinutým nebo vyčleněným, ale Jan Kačena otevře šílenství v jeho plném rozsahu. Zkrátka, namísto okukování přes zámek rozrazí celé dveře a skočí doprostřed šedé kůry v manické explozi. Namísto neškodného středostavovského znejistování se cele otevírá pohlcující temnotě.

SNAPCHAT: Tři kluci a kladivo.

Odpověď na to, co je na lidech fascinujícím způsobem hnusného a co je vede mnohdy k tomu, proč se chovají bestiálně bez zábran a svědomí, nachází Kačena v drobnostech. V inscenaci *Ďábel spí v kříži na kozách* to byl falešný převaděč a masový vrah Hubert Pilčík, který jednu ze svých obětí mučil – vpravdě – rafinovaně. Zavřel její hlavu do bedny. Trojice výrostků, kteří pro dosažení popularity na internetu zabíjeli lidi kladivem, je pro něj obdobně vzrušujícím materiálem. Jako jeden z mála totiž podobné extrémní projevy nesoudí ani mravokárně nehledá příčiny, proč společnost něco takového dopustila. Přistupuje k tomu jako k faktu, nevratnému úkazu. S jakýmsi úsměškem – zejména v první části inscenace – spolu s performerkami tvrdí, že základní kauzalita dobro/zlo není platná. Podle nich zůstávají pouze zlí a ti, kteří si nechtějí připustit, že jsou stejní. Techno taneční vložky občas přehlušují bezútěšnost inscenace. Bez nich by syrovost i originální spojování zdánlivě neslučitelných motivů byly ještě intenzivnější. Z týdenní hrátky vznikla pestrobarevná performativní šleha, která zálibně připomíná, že život je prostě diskotékou smrti.

Martin Macháček

Norská choreografka Ingun Bjørnsgaard: „HARMONIE MĚ NEZAJÍMÁ“

Po skončení představení *Praeambulum*, které otvíralo olomoucký festival, jsme se vydali na lov vyčerpaných tanečníků. Rozhovor nám vedle účinkujícího Matiasa Rønningena nakonec poskytla i choreografka Ingun Bjørnsgaard.

Jak se cítíte nyní po představení a v Olomouci?

Matias: Jsem velice unavený, ale zároveň šťastný. Představení bylo velice intenzivní, ale panovala zde výborná atmosféra.

Choreografie se skládá z narativních mikropříběhů. Týká se některý i konkrétně vás nebo alespoň vychází z některých vašich životních zkušeností?

Matias: Ano, v choreografii lze nalézt několik rozdílných příběhů a myslím si, že v každém příběhu se můžeme my tanečníci nebo diváci zhlédnout, a tak můžu říct, že v některých částech se nachází i mé zážitky a životní lekce.

Ingun, objevuje se v tanečním zpracování i něco z vašeho osobního života? Nebo jste se například inspirovala životními zážitky svých přátel?

Ingun: V každém svém projektu pracuji s určitým druhem problému ovlivňujícím lidský život. Tyto problémy chápu jako zápas. Můj život je ovšem také boj.

V inscenaci se objevují různé druhy bojů, především forma zápasu mezi mužem a ženou s otázkou, kdo z nich je silnější. Můžete mi prozradit váš pohled na tento genderový zápas?

Ingun: Ano, tímto tématem se zabývám. Zajíímají mne ale různé roviny boje. Zde můžete spatřit fyzický boj, ve kterém je pro mě podstatná jeho nekoordinovanost. Nehledám harmonii ani rovnováhu. Je zajímavější dívat se na neshody a nekoordinovanost.

Scéna jako „nedokončený dům“. Proč zrovna nedokončený? Je to konkrétní symbol?

Ingun: Protože tanečníci se tímto způsobem ocitají v otevřeném prostoru, ale zároveň v určitém domácím prostředí. Určitá

symbolika v tom může být, stejně jako název *Praeambulum* může v překladu znamenat začátek, tak i nedokončený dům může být jistým začátkem, přípravou na něco nového.

A jak si prozatím užíváte pobyt v Olomouci?

Ingun: Myslím, že můžu za všechny říct, že jsme vděční za příležitost být tady. Bylo pro nás ctí otevřít Divadelní Floru. Jinak jsem byla na malé procházce po Olomouci a připadá mi to jako fantastické místo.

Za rozhovor děkuje Tereza Tylová

INGUN BJØRNSGAARD

Držitelka mnoha ocenění, mimo jiné ceny Norské asociace kritiků (1995, 2010), vystudovala Státní baletní školu v Norsku a Martha Graham School of Contemporary Dance. Na poli norského i mezinárodního tance má vynikající pozici. Ve svých celovečerních choreografiích zobrazuje dnešního člověka mezi jeho nerozhodností a neovladatelnou touhou.

ANKETA PO PREMIÉŘE GODT OG ONDT

Existuje dobro a zlo?

Jako abstraktní pojem určitě. V konkrétní chvíli se ale nedá jednoznačně hodnotit, co je dobro a co zlo. To, co se může jevit jako dobro, může být ve výsledku zlem.

BÁRA, 26 roků, stále studentka

Jasně, že existuje. Obojí.

sympoška TEREZ

Podle mě v přírodě neexistuje ani jedno a jsou to čistě lidské záležitosti. Spíše je tu otázka, jestli existuje dobro bez

zla a naopak. Nebo je jedno podnícené tím druhým? Každopádně jsou to morální definice, které vznikly z potřeby něco nějak popsat. Každý má však své subjektivní dobro a subjektivní zlo. Kéž by to bylo jak v pohádce, ale asi to není tak jednoduché.

VAŠEK, technik

Těžko říct, nad tím jsem nikdy nepřemýšlel.

HONZA, 33, architekt

#XXDF

facebook.com/divadelniflora

twitter.com/divadelniflora

instagram.com/divadelniflora

ARCHIV: Na Divadelní floře samá nej...

OLOMOUC. V rámci festivalu vícesouborových moravských divadel „Divadelní flora '97“ vystoupí pohostinsky 10. května v představení opery Moravského divadla „Idomeneo“ Pauletta de Vaughn z USA.

„Tato vynikající americká sopranistka v našem divadle už jednou v dubnu hostovala a přislíbila s námi vystoupit i na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl, kterého se zúčastníme v létě. „Idomeneo“ je v současnosti naše nejúspěšnější inscenace, za niž jako celek v letošním roce divadlo získalo prestižní cenu Libuška,“ připomněl ředitel Moravského divadla **Václav Kožušník**. Úspěch zaznamenala v minulých dnech i další festivalová inscenace domácích, balet Jacquese Offenbacha „Hoffmannovy povídky“ v choreografii a režii **Petra Kyseláka j.h.**, která 11. května svou derniérou na prknech Moravského divadla festival uzavře. „Při dubnovém vyhodnocování loňské československé přehlídky současného baletního umění jsme za tuto inscenaci jako celek získali diplom. Soutěže, kterou hodnotili

Ředitel MDO Václav Kožušník při zahájení festivalu Divadelní Flora '97. Foto: Ivan Šimáček

naši přední baletní odborníci, se zúčastnilo sedm souborů, z nichž čtyři byly oceněny,“ řekl PULSu šéf baletního souboru **Jiří Sekanina**. „Festival vícesouborových divadel je jedinou akcí svého druhu na Moravě. Každý ze zúčastněných souborů si sám vybral, s čím se chce v Olomouci představit. Přehlídka přinese významné obohacení kulturní nabídky ve městě, což je i jejím hlavním cílem,“ dodal ředitel Kožušník. (...)

-h-, Olomoucký Puls, 1997, č. 17

Vstupenky v ceně 50-400 Kč zakoupíte na pokladně Moravského divadla, tel. 585 500 500 nebo online. Nabízíme studentské slevy, část akcí je zdarma.

Doproděj probíhá 30 min před začátkem jednotlivých produkcí v místech jejich konání. Rezervace propadá 15 min před začátkem představení.

Na webu www.divadelniflora.cz najdete veškeré info vč. obsahu tohoto zpravodaje.

NE 15. 5.

11:00 S-klub

Mia Habib

MONO

Kompani Haugesund

14:00 Konvikt / šapitó

VESMÍRNÁ ZÁHADA

Spolu Olomouc

Nejlepší reprezentanti naší planety řeší zapeklité situace během dobrodružného průzkumného letu! Po představení následuje společný improvizační workshop diváků a účinkujících.

15:00 Wurmova 7 / Freskový sál

taneční workshop

Jon Filip Fahlstrøm

16:00 Divadlo na cucky / Wurmova 7

J. Kozubková – A. Krausová

– J. Křivánková

GODT OG ONDT

Kolonie

19:00 Konvikt / Divadlo K3

Piotr Stanek

EMERGENCY PLAN

Katarzyna Kania & Dominika Wiak

Fyzicky náročný taneční duet, tematizující postavení ženy a nahlízející její touhy a ambice mužským pohledem.

20:00 Klub Vertigo

DJ DýFej

šéfredaktor: Dominika Šířová

redakce: Martin Macháček, Barbora Chovancová, Tereza Tylová, Zdeněk Vévoda,

korektura: Petr Pláteník, **sazba:** Zdeněk Vévoda, **foto:** Lukáš Horký, Ondřej Hruška,

email redakce: press@divadlonacucky.cz,

tisk: Tiskárna ČD, Nerudova 1, Olomouc, tel. 972 741 204, email: tiskarna@zc.cd.cz